

[Lorentzen.]

som jeg tror det ærede medlem har ret i. Jeg tror, det ærede medlem har ret i, at der i forslaget til tronfølgelov i § 7, sidste stykke, skal indføjes: 1953. Jeg vil tro, at man må stille ændringsforslag til tredje behandling for at få en vis formalitet i orden. Der er jo iøvrigt det mærkelige ved det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at han jo er en fremragende jurist; hans hjerne er juridisk indrettet og debatterer paragrafferne fuldkommen hjemmevant i den højeste jura, såvidt jeg kan bedømme det. Dermed være ikke sagt, at det ærede medlem når til de rigtige resultater; jeg er bange for, at han i forvejen har lagt sig fast på at ville nå noget, der ikke er i overensstemmelse med det, vi andre mener er det rigtige, men den dag han ville trække på linie med os andre, kunne han sikkert blive en meget udmærket medarbejder på mange områder.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var lidt forarget over det ændringsforslag, der er stillet til § 72, stk. 6, om udlændinge, og det ærede medlem udtrykte sig således: Skal udlændinge altså være retsløse i Danmark? Det mener det ærede medlem slet ikke. Der er vel få lande, hvor udlændinge vil blive behandlet så human som i dette land, så vi behøver ikke at stå på denne talerstol og fortælle hinanden, at nu skal de vel være retsløse. For det første tales der kun om udlændinge, der midlertidigt berøves deres frihed udenfor strafferettens område, og dernæst ved det ærede medlem hr. Aksel Larsen jo såre vel, hvilken fornuftig motivering der ligger bag ved denne undtagelse.

De ærede medlemmer hr. Hans Conrad Koefoeds og hr. Oluf Pedersens ændringsforslag må jeg naturligvis afvise ud fra den aftale, der har bestået. Der er jo allerede fra forskellig side fremkommet bemærkninger om sympati for de tanker, det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed har haft vedrørende § 28.

Det ærede medlem hr. Bomholt var inde på sit yndlingsemne, folkeafstemningen. Nu kender jeg jo det ærede medlem så godt, og det skinnede også igennem heroppe, at det er en meget betinget kærlighed, det ærede medlem nærer til denne paragraf og den institution, der kaldes folkeafstemning, men jeg er i og for sig ikke uenig med det ærede medlem i, at § 42 er en svær paragraf, og at den kan volde megen vanskelighed.

Men mon det alligevel stort set ikke vil gå, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, at den største værdi vel nok ligger deri, at et flertal, selv et stort flertal, i dette høje ting vil være meget betænkeligt ved at bringe sig selv i den situation, at et mindretal på en trediedel af dette høje tings medlemmer skulle føle sig foranlediget til at kræve folkeafstemning om et spørgsmål?

Iøvrigt erkender jeg, at undtagelsen i paragraffens stk. 5 er mig for vidtgående, og jeg har, siden vi nu taler om det, gjort forsøg på, om man kunne blive enig om i udvalget at sætte en lille begrænsning, for det er rigtigt, at det er en meget vidtgående undtagelse. Dog tror jeg, at det ærede medlem hr. Rasting går for vidt, når han synes at mene, at lovgivning ved tekstanmærkning på finansloven skulle udelukkes fra at komme til separat folkeafstemning. Jeg er for så vidt enig med det ærede medlem i den betragtning, han gør gældende, for det afgørende er naturligvis ikke, hvad man kalder en lov, men det afgørende er det indhold, loven har; jeg må mene, at den kan bringes til folkeafstemning.

Til det ærede medlem hr. Bomholt vil jeg sige, at jeg og mit parti er enige med det ærede medlem i at betragte de bemærkninger, der er gjort til tronfølgeloven i betænkningen, som bindende.

På dette område har jeg ikke stor vanskelighed med, om jeg så må sige, at diskutere med det ærede medlem hr. Bomholt. Jeg vil komme i langt større vanskelighed, når vi kommer ind på det filologiske område, for der føler jeg mig slet ikke på højde med ham; det var kun på det begrænsede juridiske område, jeg mente at stå på højde med ham. Men altså, på det filologiske område, hvorvidt „kongen“ skal staves med lille eller med stort, er mig personlig ligegyldigt. Jeg har heller ikke noget imod eventuelt at stave „ordfører“ med stort; det ved jeg det ærede medlem hr. Bomholt har. Men jeg tror nok, det er rigtigt, at efter den stavemåde, der anvendes herinde, vil man skrive „konge“ med lille, når ordet ikke står i forbindelsen Hans Majestæt Kongen. Om man vil stave „påny“ i to ord, ved jeg ikke.

Overfor det ærede medlem hr. Karl Olsen, der udtrykte en vis tilfredshed med, at der var kommet så relativt få ændringsforslag, vil jeg gerne have lov at fremhæve et enkelt